

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} II.

W NIEDZIELĘ DNIA 5 LUTEGO 1804.

Styczeń 1804.

Dzień Miesiąca.	Stopień Termometru.
16	— 2,7
17	— 0,9
18	† 1,3
19	† 2,6
20	† 1,3
21	† 3,8
22	† 5,9
23	† 5,5
24	† 4,0
25	† 2,4
26	† 3,06
27	† 3,0
28	† 1,9
29	† 5,6
30	† 2,8
31	† 0,8

W tym miesiącu było największe zimno z rana przy wschodzie słońca d. 12go Stycznia - 15,0 stopniow największe zaś ciepło po południu o drugiej godzinie d. 26 i 27 Stycznia po † 8,0 stopniow Panujący wiatr był od zachodu. Zapęta pogody d. 12, 25, 26 i 27.

Z Wiednia d. 28. Stycznia.

Arcy Xżę Jmć Karol umiejący zawsze cepić literackie prace, raczył JP. Franciszka

Józefa Jekla C. K. nadwornego agenta, za przystanie mu swojego dzieła, następującym listem zaszczycić:

" Dzieło W Pana *Odmiany Rządowe, i ostatnia Konstytucya Polska*, było dla mnie, iako szacowny dodatek do pragmatycznej historyi, iedney z ważnych części Monarchii Austryackiey bardzo interesuiące.

Piękne porównanie przeszłego położenia z terażniejszym, gdzie prawa i stosunki każdego stanu w Galicyi przez nadane przepisy ugruntowane, i dostatecznie oznaczone są, nadają temuż dziełu podwoyną wartość. Historya każdego kraju wskazuje długą walkę, i powolne przychylenie się ku lepszym urządzeniom; tem bardziej zaś każdemu cieszyć się należy, iż najważniejsze poprawy przez mądre urządzenia ostatniey epoki w krotkim czasie uskutecznione, inne zaprowadzone ogląda, i pewną nadzieję o zawsze lepszej przyszłości mieć może.

W przestaniu mi dzieła WPaua uznając z wdzięcznością dowód osobliwszey jego ku moiey osobie przychylności, zapewniając WP. przy tey okazji o moim ku Niemu szczególnieyszim szacunku. W Wiedniu d. 2 Grudnia 1803.

Arcy Xżę Karol Feldmarszałek.
Tuteyszy dworski teatr poniosł nie nad-

rodzoną siostrę w C. K. nadworney aktorce Rozalii Noufcul, która w 54 roku życia swego technięta paralizem przeniosła się d. 24 t. m. w wieczor do wieczności. Publiczność traci w niej prawdziwie utalentowaną aktorkę, a przyjaciele zagnę kobietę. Rodziła się w Gratzu w Styryi 1750. Poszła w Wiedniu za mąż, za żyjącego jeszcze małżonka. Pierwszy swoy teatralny zawód rozpoczęła w Baden, potem grała na najpierwszych teatrach w Niemczech, aż w roku 1780 wezwaną została do Wiednia, gdzie osobliwsze iey talenta w wszystkich podziwienie sprawiły.

Do wolnego portu tryestyckiego zawinęło w Grudniu r.z. 249 okrętów, pomiędzy którymi znajdowało się 206 austryackich, reszta rozmaitych narodow. D. 9 Stycznia zawinęły tamże 2 angielskie wojenne okręty każdy o 64 armatach i zarzuciły w porcie kotwice. Jak długo zabawią i jakie ich przeznaczenie, niewiadomo.

List z Pragi pod d. 18 Stycznia zawiera w sobie: W przekonaniu, że wystawienie postępow ludzkiego rozumu naybardziej przykłada się do ożywienia kunsztow i umiętności w kraiu, a osobliwie wyszczególnienie w królestwie Czeskim wszystkich uczonych zakładow i zasług, któremi się nasi przodkowie i ich następcy aż do terażniejszych czasow wstawili, w każdym patryocie ślachtetne ubieganie się koniecznie sprawie musi, przeto brabia Joachim Sternberg wyznaczył 300 ryń. nagrody za naylepsze rozwiązanie następującego historycznego pytania: *Jakie znajdowały się w Czechach zakłady nauk i kunsztow od naydawniejszych czasow aż do roku 1804. Którzy mężowie ukształcili się w nich lub oyczyzną sławę okryli?* Zyczeniem iego jest widzieć krotki i wierny rys oyczystych zasług w naukach i kunsztach, z wytuszczeniem sławnych mężow. Zostawia do woli każde-

go odpowiedzieć w łacińskim lub niemieckim języku. Czas do odpisu jest do 1 Stycznia 1806. Sąd o przyznanie nagrody zostawił Czeskiemu towarzystwu umiętności, do którego mają bydz odpowiedzi przesyłane.

Z Brynu d. 27. Stycznia.

Podług wiadomości od granic tureckich zaczęły się d. 13 t.m. tureckie święta Bairam, o których ludowi z wałow belgrackich wystrzałem z armat i moździerzey oznaymiono.

Powaśnienie się naczelników Janczarow Kuszczuk Alli i Aganli, którzy przeciw sobie wyciągnęli w pole, było tylko pozorne, aby wiedzieć mogli na wielu stronnikach wczasie potrzeby polegać mogą, o czem przekonawszy się powrocili w naylepszej z sobą zgodzie, i ponowili pod przysięgą i daniem sobie rąk z dwiema innemi naczelnikami związek na wspólną obronę przeciw każdej napaści. Grecy tamtejszych okolic cheszą się jeszcze zawsze nadzieją, iż nadeydzie obca pomoc i uwolni ich od terażniejszych uciemieżycieli. Wszakże ucisionemu jedna tylko nadzieja jeszcze pozostae.

D. 16 Stycznia Dunay i Sawa wylały z wszystkiemi w padających w nie rzekami i wiele okolic zalaty. Drogi tak daleko rozpuściły, iż furmany znikąd z towarami przejechać nie mogą.

Z Bruxelli d. 10. Stycznia.

Mowią teraz, że jenerał Miffena będzie dowodził armią angielską; pod nim jenerał Augereau lewem, a jenerał Wiktor prawem skrzydłem; ostatnie przeznaczone jest do Szkocyi. Srodek, który składa się z korpusow jenerałow Ney, Soult, i d'Avoust, a którzy należą razem do głównego sztabu, jenerałow Baraguay d'Hillier, Dumasa i Andreossiego, ostatniego ambassadora w Londynie, jest do samey Anglii przeznaczony. Zdaie się pewną bydz rzeczą, że pierwszy konsul nie puści się

z wyprawą, czyni to iak widać na proźbę przyjaciół i znakomitych Francyi mężów. Pomimo powrotu jego do Paryża, oczekują go w krotce widzieć w Dunkierce, Ostendzie i t. d.

Bardzo wiele wladło już woyska na floytę w Flesindze, wynoszącą przeszło 300 statkow. Siła ta złączy się zapewne z Brestęńską flotą pod admirałem Bruix, która będzie miała do 1500 żaglow.

Do Dunkierki i Ostandy przybyszą codziennie z różnych stron okręty. W ostatnim porcie już się przeszło 200 statkow znajduje.

Z Paryża d. 16. Stycznia.

Od kilku dni mówią tu znowu mocno o pokoju, ponawiając dawniejszą pogłoskę, że tutejszy amerykański poseł P. Lewingston wziął na siebie ciężki obowiązek pojednacza, i że ma kongres się zebrać. Nie można jednak tem wieściom dać wiary: bo zważywszy terazniejszy stan rzeczy, ciężko aby Anglija lub Francya przychylić się chciały do pokoju, nim z jedney lub drugiey strony nastąpi decydujący wypadek. Z naszej strony z tak wielkim pośpiechem czynią przygotowania do wyprawy, iż ani wątpić można o prędkiem iey przedsięwzięciu.

Spodziewają się, że Bonaparte wkrótce znowu ślad wyiedzie. Domyślają się także, iż urządzenie i prowadzenie wyprawy, będzie podług zwyczaju pierwszego konsula nadzwyczajnym, śmiałym i niespodziewanym wypadkiem oznaczone. Wszystko w tej mierze jest iak naydokładniey rozważone i wyrachowane. Był zrobiony projekt, ażeby wielką liczbę statkow z woyskiem, razem łańcuchami pospytać, któreby niemal od Boulogne do Dowru dosięgły; lecz go odrzucono. Zapewniają, iż z wyprawy razem wyйдą, przeciw Irlandyi, Szkocyi i Aglii.

W tych dniach senator Sieyes rozmawiał osobno z pierwszym konsulem.

P. Kieffer, dotychczasowy sekretarz legacyi w Konstantynopolu, który tu towarzyszył tureckiemu posłowi, jest teraz w wydziale zagranicznych interesow, nauczycielem młodzieży, która się będzie chciała do wschodnich ięzyków sposobić.

Z Valognes piszą: iż angielska fregata Shanon nie spaliła się zupełnie; wiele ieszcze z niey drzewa może być użytym i pracują teraz nad iey rozebraniem. Wydobyto także z morza armaty, które na niey były i posłano do Hawru.

Z Cherburga donoszą pod d. 8 t. m., że dywizya flotyli przy zatoce Goury atakowaną była. Chociaż składała się tylko z samych armatnych szalup, przymusiła jednak angielskie okręty, nadwerężywszy znacznie i bryg, do oddalenia się na przestrzzeni morza. Z naszej strony jeden tylko strzelec 39 regimentu niebezpiecznie był raniony.

Z 5 proponowanych kandydatow od ciała prawodawczego, OOb. Toulengeon, Latour-Moubourg, Viennot Vaublanc, Fontanes, i Duranteau, mianował pierwszy konsul prezydentem tegoż ciała na terazniejszy rok, Ob. Fontanes, uczonego i członka instytutu narodowego. Doniesiono o tem przez poselstwo ciała prawodawczemu. Chatry Lafosse, tymczasowy prezydent, złożył natychmiast swój urząd, wezwawszy nowego prezydenta w tych wyrazach do zięcia swego miejsca " Obywatelu Prezydencie, którego pierwszy konsul, z pomiędzy tych, którzy godnem byli tego zaszczytu, godnym uznał, otwiera Ci się nowy zawód, który z tą samą chwałą przebiegniesz, iaka Cię na ten wysoki stopień powołała. Będiesz zawsze wiernym towarzyszem naszych uczuciow dla bohatera, z którego się Francya pyszni. Wzywam Cię do zięcia miejsca prezydującego. "

Przemowa atoli ta nie trafiła do zamierze-

nego celu, ponieważ nowy prezydent niezna-
dował się właśnie w zgromadzeniu. — D. 12
rozpoczął mową swoje urządowanie, w któ-
rey wyraził swoją wdzięczność za położone
w nim zaufanie i porównał Bonapartego z Ka-
rolem W. Na końcu rzekł: "W tym mo-
mencie, kiedy rozpoczynamy prace teraźniej-
szego pamiętnego posiadzenia, zabiera się
Francya do walki z swem nieubłaganym nie-
przyjacielem, i Francya jest spokojna. O jak
przeciwne jest położenie Angli! Widzi
Francuzów na przeciwnym brzegu: w iey
zgromadzeniach panuje niespokojność, w mia-
stach trwoga, a w radzie zamieszanie. My
zaś wśród wojennej wrzawy cieszymy się
dobrodziejstwami pokoju, i ta spokojność
wewnątrz, tyle musi przerażać nieprzyjaciela
strachem, ile odwaga naszych armij.,"

Generał Sorel został potem większością
głosów wice prezydentem ciała prawodawcze-
go obrany. Pensya prezydenta jest 100,000
fr. wolne mieszkanie kosztem urzędu
w pałacu ciała prawodawczego, i powoz
z zaprzęgiem.

Minister marynarki Decres pojechał z
Boulogne do Kale, i jeszcze obiedzą brzegi.
Wszystkie tu zamowione dla marynarki robo-
ty, muszą w 8 dniach bydź dostawione, ina-
czej nie będą przyjęte.

Przeznaczone na gwardyą dla Igo kon-
sula 500 wyboru wojska włoskiego, prze-
ciągnęło d. 12 z muzyką przez nasze miasto.

Uczniowie Blancharda przedsięwzięli w
Lyonie d. 7 powietrzną podróż wiego bala-
nie, i dobrze im się udała.

Wyborowa dywizya angielskiej armii,
która się w Arras zbiera, będzie 10,000 lu-
dzi liczną. Poczyniono tu zakłady 100 prze-
ciw 25, że wyprawa przeciw Anglii przed 1
Lutego będzie przedsięwzięta.

Rachunek, czyli stan dochodów i wydat-

ków, będzie w krotce ciała prawodawczemu
podany. Mowią, iż nie tylko nie nie brakuje,
ale jeszcze bliske 60 mill. fr. pozostałe się w
skarbie.

Wczoray odprawił pierwszy konsul re-
wiią nad przednią strażą włoskich wojsk,
które do obozu St. Omer idą. Po skończonej
rewii stanęli officyerowie i podofficyerowie w
koło i pierwszy konsul oddał im ich chorą-
gwie i sztandary. Potem przeciągnęły woy-
ska około niego i był kontent z ich zręczno-
ści i postawy wojskowej.

Nasz ambasador w Konstantynopolu, je-
nerał Brune, obchodził, poług Monitora, d.
18 Brunera z wielką okazałością w Tarapia.
Potroiny wystrzał z 21 armat zapowiedział u-
roczystość; była odprawiona msza i *Tedeum*
śpiewano. Na obiedzie znajdowało się u
niego ciało dyplomatyczne, Francuzi przyto-
mni w Konstantynopolu &c. Rollyski poseł
nie znajdował się dla słabości zdrowia; ale
pierwszy sekretarz i inne osoby poselstwa by-
ły przytomne. Z wielką wesolością spełniano
zdrowia pierwszego konsula.

D. 13 t. m. pokazały się przed Hawrem
3 angielskie fregaty, zarzuciły blisko 0.4 mile
od miasta kotwice, dawały ognia z armat, a
jedna nawet banderą powiewała. Nie wia-
domo co za przyczyna tey nadzwyczajney
radości.

Do Rouen przybyło kilkaset geneueńskich
moytkow

Ostatniego piątku P. Demidoff dał w go-
ścienni Praslin wspaniałą ucztę, na której
znajdowało się ciało dyplomatyczne, wiele
francuzkich urzędników i wszyscy znaczniejsi
cudzoziemcy.

Wyszła tu teatralna sztuka w 1 akcie
pod tytułem *Obicia Matyldy*, która bardzo
dobrze jest przyjęta.

Do Marsylii weszło 64 statków z mąką
i zbożem

Trzydziestodniowy Jubileusz w krotce zacznie się we Francyi; niektórzy biskupi zapowiedzieli już zupełny odpust.

Jenerał Lechi, który pod czas choroby jenerała Pino, włoskim legionem dowodzi, otrzymał honorowy pałasz.

W krotce ma tu ziechać angielski kommissarz z Londynu, dla polepszenia losu angielskich jeńców: zebrane dla nich w Anglii składki ma pomiędzy nich podzielić.

Wojskowa kommissya w Bressuire skazała znowu na śmierć niejakiego Morin, bywszego kapitana szuanow, a 5 nieposłusznych popisowych odesłała do Luxemburga.

Mowią, iż jenerał Morgan, który w powrocie z St. Domingo od Anglikow zabrany został, ma być wymieniony za angielskiego jenerała Macnamara, który na słowo honoru do Anglii powrócił.

Miało Lill postać ciału prawodawczemu medal, który na cześć Igo konsula wybić kazało.

X. Denina w Berlinie przypisał pierwszemu konsulowi wydane teraz przez siebie dzieło pod tytułem: *La Cle des Rangués* czyli Uwagi nad początkiem i wykształceniem języków, któremi teraz mówią i piszą w Europie. W przemowie do niego wyraża: "Obawiam się, Obywatelu Pierwszy Konsulu, że nie bardzo przyśtoi dziełu, traktującemu o słowach i językach, wychodzić na publiczność pod zaszczytem imienia nieporównanego męża, który wysoką myślą swoją daleko ważniejszemi zatrudnia się przedmiotami, niżeli dotąd który z naczelników narodow czynił, a od których los większej części Europy zawisł. Lecz pomyśliwszy, że Cezar, Karol W. Fryderyk W. jedyne imiona, które słusznie z Bonapartem połączone być mogą, nie poczuli przeciw swej powadze zatrudnić się nauką języków, nabieram więc otuchy i po-

święcam Ci, Pierwszy konsulu, moją pracę, która według mego zdania, nie będzie bezużytku dla millionow osób, których oświecenie, iak wiadomo, naybardziej Cię interesuje. Nigdy w żadnem państwie, chociażby największe było, tylu językami nie pisano, ani tak różnemi dyalektami mowiono, iak w kraiach, którym od uścia Renu i północy aż do adryatyckiego morza panujesz &c. „

W Dzienniku urzędowym czytamy pod dniem dzisiejszym następujący artykuł:

"Jenerał Nogues przybył do Paryża, wyjechawszy przed kilku dniami z Londynu; był on zabrany w niewolą na wyspie S. Łucyi gdzie tyłkko 400 miał ludzi. Niewiedział on nic o wydaniu wojny gdy jenerał angielski Grinfield wylądował tam z 6000 ludzi, wytrzymał szturm, po razy trzy Anglikow odpedzał, wiele im ludzi trupem położył, a uadewszytoko officyera, który na rządęc wyspy był przeznaczony. Jenerał Angielski dał jenerałowi Nogues statek pokojowy dla powrocenia do Francyi, lecz korsarze angielscy zaprowadzili go do Anglii; przez czas długą trzymnno go po małych miasteczkach i nad wszelkie opowiedzenie zadziwiła go dzikość i grubość przesądow iakie w umysł ludu angielskiego wpoiono przeciw Francuzom. Mieszkańcy nie mówili o Francuzach inaczey tyłkko nazywając ich psami Francuzami, i wszystkim naybrzydszym potwarzom, któremi dzienniki są napełnione, lud wierzy. Jaka różnica między cywilizacją ludu francuzkiego, niemieckiego, włoskiego i wewnątrz Anglii. Co do ich publicznego ducha, boiaźń doszła u nich do naywyższego stopnia, a liczba nienkontentowanych przeciw rządowi nieprzewidującemu, który nie ma innego środka iak uzbroienie gminu, codziennie się powiększa. Pokoy był żywo żądanym od wszystkich klas

narodu, a nawet od wielu Xiążąt. Jenerał Nogues w Bristolu iadł obiad u Xcia Cumberland, który w krajach niemieckich wołował przeciw Francuzom, niepowątpiewał on bynajmniej aby Francuzi nie mogli wylądować do Anglii i mówił w potoczney rozmowie, że podług iego zdania należy walczyć w maffie. — Wszędzie zaczyna się niedostatek i nędzca wciskać; samey nawet marynarce wielu potrzeb żywności brakuje. Siły lądowe wyiąwszy gwardye i woyska liniowe były tylko śmieszna karykaturą. Trzecia ich część była uzbroiona karabinami, a z trzeciej części samemi pikami. Ministrowie trzymający teraz styr rządu byli powszechnie wzgardzonymi; uważani oni byli za godnych ministrów Króla chorego i nieszczęsnego, wystawionego na wszelkie intrygi dumney i mściwey kobiety. Pierwszym uczuciem każdego żołnierza angielskiego była wzgarda dla Xięcia Jorku ich naywyższego wodza. — Inni officyerowie świeżo także z Anglii przybyli udzielili następnych szczegółów. Parlament składa się z 600 członków, które dzielą się w sposobie następującym. Dwieście - piędziesiąt z pomiędzy nich głosuje zawsze stosownie do zdania kanclerza skarbu iakiekolwiek bądź zdanie iego byłoby, chociażby nawet oświadczył, że jest noc wśród dnia, oni toż samo utrzymują będą. Są oni bowiem zakupieni i zapłaćeni. Oligarchia angielska składająca się z PP. Windhama, Melvilla i Pitta, którzy podobni jak oligarchowie weneccy i geneueńscy nie wiedzą więcej iakie role grać mają w nowym położeniu Europy, a którym dumą, którą są nadęci w ten czas dopiero da rzeczy jasno widzieć gdy już będzie zapóźno, rozrządzą głosami 90 członków. Xzę Walhima ich 80 za sobą. Strona P. Foxa i ludzi, którzy przenoszą dzisiejszych ministrów chociaż niemi gardzą i wołają ich cierpieć niżeli wi-

dzieć oligarchow powracających do styru interseffow liczą ich 90. Reszta składa się z jeneratów, officyerow i ianych członków, którzy nie są przytomni w parlamencie. Ministerjum terazniejsze uznane jest za niezdolne do zrobienia pokoju i utrzymania go gdyby był zrobionym, ponieważ brakuje mu potrzebney dzielności do utrzymania go w całości i zastouienia od pocisków stron przeciwnych; równie także jest niezdajnym do kierowania wojną tak trudną i do korzystania z żrodeł skarbowych w okolicznościach, iakie mogą się nałarzyć. Lecz Król znudzony iaznem, które na niego włożyli oligarchowie, Pittowie, Windhanowie &c., nie chce ich więcej widzieć u styru rządu. Nienawidzi on zarowno i opozycyją i ministeryum naywiększey wzgardy godne, od którego ani Angliia żadnego dla siebie dobra, ani Europa spoczynku i pokoju spodziewać się nie mogą. Król bywa często chorym. Królowa, która by chciała utrzymać swój wpływ do interseffow oddala się może od nich Xcia Wallii. Ten zaś Xzę umie rozpoznawać dobrze położenie Anglii; widzi on z niematem umarwieniem, że tron iego wali się, a kraj stoi nad przepaścią zguby. Ubolewa, że Angliją wprowadzono w wojnę, wktórey wszystko na raz utracić może. Lecz cóż zioła uczynić? jest bowiem dręczonym od swojej matki, od swego brata, od ministrów. Szczęśliwa będzie Angliia, szczęśliwą będzie ludzkość, jeżeli Xiążę ten wstąpi na tron pierwey niżeli rozpoczną się ostatnie sceny tragedyi. Nie można sobie dostatecznie wyobrazić upadku rękodzielników od początku wojny. Osoby, które te szczegóły do wiadomości podają były w Birminghamie, Manchesterze, Sheffieldzie, Coventry. We wszystkich tych miastach rękodzielnicy są zamknięci, a rękodzielnicy rozpruszeni. Jedni z nich trzymają straż

po wielkich drogach i nad morzem, drudzy są pogrążeni w największej nędzy i błakają się szukając pożywienia. Pozbawiają się tych ludzi biorąc ich gwałtem do wojska, wielu z pomiędzy nich wysłano do eskadr admirałów Kornwallisa, Kheita i Gardnera. Nie masz żadney wątpliwości aby po przegranej bitwie połowa tych ludzi nie miała się złączyć z armią francuzką. Handel morski Anglików nader wiele utracił od rozpoczęcia wojny. Okręty kupieckie, które były sprzedawane po 32,500 f. szt. do handlu indyjskiego nie sprzedają się dzisiaj tylko po 9 do 10,000 f. szt. to jest za trzecią część swoiey pierwotkowej ceny. Wszystkie banki czują niedostatki. Metalowe pieniądze zupełnie zniknęły i nie masz dzisiaj żadnego Anglika, któryby nie starał się zachować cokolwiek metalowych pieniędzy na przypadki gwałtowne, których ani przewidzieć, ani wyrachować nie można. Dla zyska zaś metalowych pieniędzy trzeba tracić na papierach najmniej 10 od sta. W Londynie nie można od bankierów dostać ani jedney gwinei niepłaciwszy iey z zyskiem. Za pierwszą pogłoską uskutecznionego, na którymkolwiek punkcie wylądowania banki prywatne zbankrutują. Nakoniec Anglija znajduje się teraz w położeniu okrętu w pośród gwałtowney burzy, a który w swoim sterniku żadney nie pokłada ufności.

Inne dzienniki nasze mieszczą w sobie następujący z Dziennika Argus wyjątek:

"Pisma angielskie aż do dnia 31 Grudnia dochodzące przedstawią niektóre okoliczności warte uwagi naszych czytelników. Zobaczą oni nie bez wielkiego po nich zadziwienia rozkaz rady, na mocy którego port Valletty na wyspie Malcie portem wolnym pod temi samymi warunkami, co i port Gibraltaru aż do 6 miesięcy po podpisaniu ostatecznego traktatu pokoju jest uznany. Czyliż

rząd angielski chce przez wyrok ten oświadczyć Europie, że zamyśla ostatecznie zatrzymać dla siebie Malte, albo przynajmniej zatrzymać ją jako zakład przez 6 miesięcy po podpisaniu pokoju? W pierwszym przypadku wyznaie dowcipnie, że Malta jest jedyną przyczyną wojny; że za Malte wystawil na niebezpieczeństwa swą sławę, swoje bogactwa i ludność państwa swoiego; że nieprzypuszcza żadney inney nagrody; i że utrzymanie przez Anglików Malty jest warunkiem bez którego pokoy zawartym z Francją bydź nie może, i który Francya powinna przyjąć jeżeli chce zawrzeć z Anglią pokoy. W drugim przypadku nie masz podobieństwa aby rząd francuzki zezwolił aby wyspa Malta pozostała w rękach J. K. M. Brytańskiej aż do 6 miesięcy po podpisaniu ostatecznego traktatu pokoju. J. K. Mość nieokazał się tak skrupulatnym w oddaniu tego, co mu w zakład powierzonym było, aby nie miano natychmiast żądać powrocenia Malty. Będzie to prawdziwą przysługą dla Anglii rownie iak i J. K. M. Brytańskiej oszczędzając im pragnienia przywłaszczenia sobie tego, co tylko w zakład powierzonym było. „

Z Berlina d. 21. Stycznia.

Kawaler Debray, bawarski minister, wyjechał spieszno do swego dworu. Zdaie się żadney wątpliwości nie podpadać, że negocjacye między Austrią i Bawaryą są do tego powodem i spodziewany się, że przytomność jego w Monachium wiee się do pomyslnego ich toku przytoży przez wystawienie wielu iemu wiadomych rzeczy.

Król Jinc podziękował w własnoręcznem piśmie do prezydenta miasta P. Eisenberg, całemu miastu za okazaną do jego domu miłotę w przyjęciu Xżniczki, teraznieyszey małżonki Królewicza Wilhelma, i przyrzekł ile możności starać się o to, aby szczęście w tym

dnia przytrafione. Pod czas wiaźdu **X**źniczki 7 osób zostało wnatłoku częścią pokaliczonych, częścią na miejscu zagniecionych. **K**rólewicz **W** lhelm podziękował podobnież miastu za okazane iego małżonce względy.

Rosyjski poseł przy **P**orcie, hrabia **J**talinski, otrzymał od **P**orty pół **X**iężycowy order.

Z Hagi d. 17 Stycznia.

Gdy d. 15 t. m. nastąpiło znowu ciepłe powietrze, doznaliśmy osobliwszego zdarzenia, to jest wzdłuż niższej **M**ozy, a mianowicie we wliach **V**laardingen i **M**aaśland, w miastach **R**otterdamie i **S**chiedam, dało się uczuć trzęsienie ziemi, co **B**ogu dzięki jest unas rzadkością. Nie było gwałtownych wzruszeń, ale tylko lekkie kotysanie, przez które lichtarze w kościołach i inne sprzęty ruszały się, tak iż ludzie z bojaźni z kościołow powychodzili. Podobnego zdarzenia nie doznaliśmy w naszym kraju, iak pod czas gwałtownego trzęsienia ziemi w **L**izbonie 1755 roku. Na okrętach na **M**ozie widziano także niezwyčajne poruszenie wody. Czas okaże nam dopiero, iaka była przyczyna tego zdarzenia.

Dla zastąpienia nadzwyczajnych wydatkow w tym roku natoczył dyrektoryat nadzwyczajny podatek od dochodow i kapitałow wszystkich mieszkańców w **R**zpltey, które iako donun granitum składane byđz muszą. Podatek ten rozłożony na wszystkie departamenta ma 40 mill. zł. holl. uczynić. Rozłożony jest na 4 czasy do płacenia w gotowych pieniądzech lub dobrych papierach, i będzie ciadu prawodawczemu na posiedzeniu 1 Lutego do potwierdzenia podany.

Onegdaj aresztowano tu 4 osoby, które za spiegow angielskich uważają.

Wczoraj rada nasza woenna wydała na publicznym posiedzeniu wyrok przeciw kontra admirałowi **S**tecy i kapitanom van de

Capellen i **V**an **B**raam, za oddanie **A**nglikom naszey flotty w roku 1799 w **F**litter. Są iako krzywo przyśięscy, bez czci i wiary swych stopniow pozbawieni, na zawsze z **R**zpltey wygnani, i pierwszy, jeżeli będzie złapany, mieczem, druzdy rozstrzelaniem miał byđz natychmiast bez dalszych odwołań ukaranemi. **W**szyscy trzech znajdują się iak wiadomo w **A**nglii.

Z Petersburga d. Stycznia.

W roku przeszłym na 1132 statkach wywieziono między innymi rzeczami 2 mill. 200,000 pudow żelaza, z których same angielskie okręty 1 mill. 665,500 pudow wywiozły, 2 mill. pudow konopi, 250,000 lnu, 43,000 pudow juchtow, 210,000 sztuk grubego płotna, 1 mill. arszeni cienkiego, 1 mill. 600,000 worowego &c.

Od początku **L**ipca aż do zakończenia przeszłoroczney żeglugi, przebyło przez kanał ładogski 1036 ładownych barkow, 475 półbarkow, a 1624 innych statkow, przez co nietylko stolica opatrzona została w potrzebną żywność, ale także przywiozły kraiove płody do zagranicznego wywozu.

Od **R**zpltey siedmiu wysp przybył tu sprawujący interesi.

Z Razyzby d. 14. Stycznia.

Utrzymują tu, że minister branleburgski na wniosek ministra dyrektoryalnego uczyniony na posiedzeniu d. 9, oświadczył: " że olebrał już od dworow, które reprezentuje instrukcyę względem przedmiotow poddanych pod rozwałę seymu, a szczególniey względem mianowania kommissyi wykonawczey **R**zeszy, i że co do zanielionych zaskarżeń od stanu rycerskiego **R**zeszy, **K**rol **J**mc Pruski i lko **M**onarcha i stan **R**zeszy jest skłonny przychylić się do przywrocenia spokoyności i porządku w **R**zeszy niemieckiey, i gdyby ten przedmiot, na który **J. K. M.** szczególnieyszą swoją zwracał uwagę nie był wniesiony przez ministra dyrektoryalnego, sam by go był pod rozwałę seymu poddał.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 5. LUTEGO 1804.

Wypis z mowy Ob. Lacepede przy otworzeniu biegu Zoologii (zwierzętopisma) w roku IX. Rzp. jr. o gatunkach ludzi.

Autor wystawia najprzód w tej dysertacji, iż różnaitość kolorów skóry, różnaitość włosów wystawiają tylko powierzchowne odmiany, ale nie są prawdziwemi cechami oznaczającemi gatunki ludzi. Mowi on, iż gatunek ludzi poznaje się z ważniejszych naczeń, niżeli są powierzchowne znaki, iako to z rozmiaru ważniejszych kości budowy ciała ludzkiego. Podług tej zasady wystawia cztery główne gatunki ludzi, które nazywa arabsko europejski, mogolski, afrykański i hyperborejski. Pierwszy, którego twarz podługowata, nos długi i czaska naprzód wystoparczona, zajmuje wielką część starego świata, to jest: okolice odnogi arabskiej, północną Afrykę, okolice perskiego, kaspijskiego, czarnego i śródziemnego morza, wielki półwysp Europy, zachodnią Europę, (te kraje sięgają się do zoologiczney mappy, którą autor niegdyś badaczom natury proponował.) Mogolski gatunek, mający płaskie czoło, mało wystoparczoną czaskę, mały nos ukośne oczy, wypukłe policzki, grube wargi, zajmują wielką część północney Azji, kraje chińskie, azyatycki Archipeląg, rozciągając się od Indyy do równi średniej Azji. Afrykański gatunek, który różni się od mogolskiego bardziej płaskim czołem, mniej wystoparczoną czaską, szeroko spłaszczonym nosem, naprzód wystoparczoną brodą i wywroconemi wargami. znajdują się w krajach wschodniej i zachodniej Afryki. Nakoniec

hyperborejski gatunek, który zajmuje północ oba wielkich lądów, zawierając w sobie Lapończyków, Samoiedów, Ostiaków, Czutschów, Grenlandczyków, i Eskimów, różni się od innych gatunków nader płaską twarzą, zgiadłością ciała i nader małym wzrostem. Gatunki te przez pomieszanie się popadły rozmaitem odmianom, na których można jeszcze czasem dostrzedz śladów początkowych, lecz nie wszędzie. Istotniejszy atoli i trwalszy każdy z osobna popadł odmianie przez wpływ klimatu, to jest: w rozmiarze naczeń i własności włosów, iako też cieniści skóry. I tak n. p. arabski gatunek ma na północy białą skórę, niebieskie oczy, długie, delikatne blond lub czerwone włosy; w Grecyi, większej części Francyi i we Włoszech, białą wprawdzie skórę, ale przebiła się przez nią ciemność, szare oczy, długie lecz czarniawe włosy; w Hiszpanii, Sycylii, mniejszej Azji, Syryi i Persyi jeszcze ciemniejszą skórę i włosy; w Barbaryi, Egipcie i Arabii jeszcze ciemniejszą, która w Abissinii już do najwyższego dochodzi stopnia. Inne gatunki podobnemże odmianom przez powietrze, ziemię, pokarm i t. d. podlegają. Człowiek wstrzymuje czasem naturę, lecz to trafia się tylko w połerownych krajach; mocą swego umysłu odwraca iey fizyczny wpływ i uznacza iey pożyteczny dla siebie kierunek. Jak dalece dzielność umysłu każdego gatunku ludzi zachodzi, jest rzeczą dzieiopisa; niemielibyśmy dokładnego obrazu wszystkich przymiotów żyjących iestestw, gdybyśmy nie poznali własności, któremi ich natura obdarzyła. Z tego względu zastanowia się najprzód

nad mogolskim gatunkiem, i dla zebrania większej liczby dowodów, uważa go w Chinach, a szczególnie nad brzegami Gungesu i wielkim półwyspie Indyi, który urodzajne swe grunta od niepamiętnych czasów uprawia; uważa go samem bez zmieszania z obcym gatunkiem, który nie raz przechodził go zwyciężyć, podbić i odmienić. Znajduje tam w poszanowaniu rolnictwo, rekodzielną przemyślność, wydoskonalony, handel zaprowadzony, pamiętniki budownictwa i snycerstwa, należące do najodleglejszej starożytności, pismienność i język i druki, sztukę dramatyczną, umiejętności, wypływające z powierzchownych postrzeżeń i z umysłowych uwag nad samem sobą, jako to: logikę i metafizykę, matematyczne nauki, a mianowicie arytmetykę, gdyż Arabowie przejęli od nich dziesiątkową rachubę, nakoniec Xięgę ustaw cywilnych, którą co do jasności, porządku i obszerności z kodexem Justyniana, porównać można. W politycznych jednak wyobrażeniach nie postąpili te ludy daleko. Zdawałoby się, że natura szkodząca ze wszechmiar dla rodzaju ludzkiego, odmówiła im najpiękniejszego daru, to jest wolności cywilnej; lecz to przypisać jedynie należy religijnym ich mniemaniu, którym swoy rozum poddali. Tu przebiega autor religijne ich mniemania, nakoniec wystawia resztę ludów niewywilizowanych tego gatunku, a osobliwie zmieszanych z innymi pokoleniami Chińczyków i Indianów. Nierównie piękny wytworzył obraz w moralnym i umysłowym względzie afrykańskiego gatunku. Niewiedomość, barbarzyństwo i nędza są jego udziałem. Ludy te wśród tak haniebnego poniżenia, pozbawione wszelkiego światła i przemyślenia, nie znalazły nawet pociechy religii, bo ta albo jest śmiesznym, albo krwawym i t. d. zabobnym, nie mają innej pomocy do znoszenia okropnej nędzy jak tylko moc natogu, piękność kraju, przywiązanie do miejsca, obię-

tność względem przyszłości, i t. d.

Hyperborejski gatunek gwałtowniejszy jeszcze uciska despotyzm, nietylko afrykański, i dla tego niepełnie w potęgę ma jednak swoje cnoty, jest spokojny i może szczęśliwy.

Europejsko-arabski przechodzi jednak wszystkie inne gatunki przez zaprowadzone u siebie kunsztu, umiejętności, nauki, poler, ustawy i gieniusz, który tu autor pięknie wystawia farbami. Przechodzi on cały świat, oświeca go, zdobywa, nie będąc nigdy od obcego gatunku pobitym. Mogolski znowu zdaje się, że w najodleglejszej starożytności bawił się już naukami, czego autor różnemi świadectwami dowodzi. Teraz należy ważne pytanie, jaki jest początek czterech gatunków ludzi, o których się mówilo? Autor mniema, iż wszystkie razem się utworzyły. Tu przechodzi autor do nowego świata, i zgłębia pytanie do którego gatunku należą ludzie, których Krzysztof Kolumb za przybyciem tam znalazł rozpięzchnionych po lasach i gorach. Hyperborejski gatunek rozszerzył się przez Europę lub Azją do północnych okolic Ameryki. Reszta krajów północnej Ameryki mogła być przez mogolski gatunek odkryta i zamieszkała, ponieważ łatwą miał przeprawę przez Kamtszatkę i t. d. Co do południowej Ameryki zamieszkał ją albo Mongołowie, którzy się w Meksyku rozszerzyli, albo Malajowie, sławni niegdyś azyatyccy żeglarze i mieszkańcy Peru, których tam Pizarro zastrącił, albo nakoniec z arabskiego gatunku Fenicyanie; jednak bardziej autor jest za właściwym amerykańskim gatunkiem, który zdaje się, że Mongołom i Malajom poprzedził, i można by go piątym nazwać gatunkiem, gdyby tylko początkowe jego ślady przez późniejsze pomieszanie się z innymi gatunkami, nie były poniekąd zatarte.

D O N I E S I E N I A .

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Cracoviense Gallicæ Occidentalis, Consanguinei olim Rndi Sebastiani Pisulewski Cancellarii Collegiatæ Sundomiriensis, presentibus aditantur, ut se usque ad diem Aprilis Anni 1805 hic Cæs. Reg. Fori insinuent, ac se olim Rndi Pisulewski Consanguineos esse legitiment, quo secus tertia pars substantiæ per Defunctum Pauperebus suis Consanguineis addicere, effluxo hoc termino, inter insinuatos ac legitimos se Consanguineos dividetur, sique extraderur. Cracoviæ die 10 Aprilis 1802.

Josep. de Nisrovicz.

W. Raszkoschny.

Brzordad.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nob. Cracoviensis Gallicia Occident.
Elner.

Podaje się do wiadomości, iż z rozkazu wysokiego C. K. Sądu Szlach: Krakows. dd. 24 Stycznia r. b. pod Nrem 801 wypadłego. — Rzeczy ruchome po ś. p. W. JX. Karolu Lochmanie Archipresbiterze Krakowskim pozostałe, iako to: złoto, srebro, klejnoty, cyna, miedź, żelazo, szkło, porcelana i fajans, suknie, i bielizna stołowa i inna, wino, meble, powozy oraz wszystkie inne sprzęty przez publiczną licytacją d. 6 Lutego r. b. i innych dni następnych od godziny 9 zrana do 12 i od 3 do 6 w wieczor w kamienicy Archipresbiteryalney pod Nrem 560 sprzedawane będą; przytym w Wsi Bronowice poł mile od Krakowa będącej pozostałe nad inwertarz gruntowy bydło, owce, konie, i inne sprzęty gospodarskie, i po odłączeniu procentow interkalarnych zboża pozostałe dnia 16 Lutego r. b. przez publiczną licytacją sprzedane zostaną. Życzący sobie co nabydź raczą z gotowemi pieniędzmi w w mieyscu licytacyi znajdować się.

Dominik Raczyński, komornik krakowski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney oznaymują ninieyszym Edyktem JW. Władystawowi Hrabi Branickiemu, iż Ur. Jan Korycki przeciwko tegoż w sprawie o summe 30,000 zł. pol. z prowiżją mającą się zapłacić do Sądow tuteyszych zażobę podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla zagranicznego iego zamieszkania iemu tuteyszego sądowego adwokata Stefana Chybańskiego z iego szkoda i niebezpieczeństwem postanowili, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodney prawa porządku prowadzona i ukończona będzie. On przeto ninieyszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do explikacyi stawit się, i oznaczonemu sobi patronowi dokumenta swe przestał, lub też innego adwokata obrał i tego sądowi wymienił, i tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy użytecznymi bydź sądzi; jeżeli zaś to nieuczyni i swą zaniedba sprawę, szkodę sobie ślad iaką wynikającą sam sobie przypisać będzie winien.

Dan w Lublinie d. 25 Października 1803.

Gotafcewski,

Friedenthal.

Munch.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski.

JP. Franciszek Pawłowski adwokat prowincjonalny, potwierdzony jest na tymże swoim stallum podług dekretu od Prześwietnego Trybunału Appellacyynego Krakowskiego wydanego następującego:

Siquidem ipse Franciscus Pawłowski ad tentamen pro munere Advocati provincionalis vigore Altissimi Aulici Decreti dd. 8 Julii 1803 admittus, re ipsa illud hic Tribunalis expleverit in eodemq; praestito Bona dederit capacitatis Specimina; hinc ipse ad continuandum stallum advocandi circa Reg. Forum Nobl. & Magistratum Cracov. admittitur Eiq; hoc intuitu Decretum praesens Conservationis extraditit eo adnexo quod simul de eo Reg. Foro Nob. & Magistratui Cracov. abhinc sub hodierno notitia data fuerit. Datum Cracoviae 16 Januarii 1804.

Nicolaus Urbaniski.

Ex Consilio Cas. Reg. Appell. Tribunalis Gal. Occid.
Scherschnick.

Stosownie do wysokiego gubernialnego rozporządzenia pod d. 14 Listopada 1803 rozpisany jest konkurs na wakujące w Samborskim magistracie 1go i 2go asseссора urzędy z pensją roczną 300 i 250 ryńskich na d. 16 Lutego roku bieżącego, z tym dodatkiem, aby żądający tych urzędów opatrzeni zaświadczeniami zdadności, zgłosili się na wspomniany dzień do C. K. urzędu cyrkularnego Samborskiego. W Krakowie d. 11 Stycznia 1804.

Stosownie do wysokiego gubernialnego rozporządzenia pod d. 23 Grudnia 1803, a tu d. 9 Stycznia r. b. nadeszłego, rozpisany jest konkurs na wakujący urząd radcy przy Magistracie Krakowskim z pensją roczną 700 ryńskich na d. 23 Lutego r. b.; życzący zatem dostać tego urzędu kandydaci, mają się z potrzebnemi zdadności swoiey zaśwadczeniami tak *ex linea pol ca* iako też *ex linea judicanti*, jeszcze przed terminem d. 23 Lutego r. b. do tuteyszego magistratu zgłosić. W Krakowie d. 11 Stycznia 1804.

W Mieście J. C. K. Mości Krakowie otworzoną została od pierwszego niniejszego miesiąca Lutego za najwyższym pozwoleniem J. C. K. M. znacznym kosztem podług będących w tej mierze normalnych przepisów całkiem nowo wystawiona dzielnicznie zakupiona C. K. złączona cywilno wojskowa Apteka tak dla dobra konsystującego w Galicyi zachodniej wojska; iako też na powszechne usługi całej publiczności pod bokiem przełożonego teyże wspólney Apteki C. K. prowizora Józefa Weber.

Na dniu gotym miesiąca Stycznia roku 1804 znaleziona jest Tabakierka w złoty Charnier oprawna od tuteyszey C. K. Policji Żołnierza. Właściciel dla otrzymywania oneyże ma się do tuteyszego C. K. Policji Kommissaryatu zgłosić. W Krakowie d. 30 Stycznia 1804.
de Persa.

Magistrat Miasta głównego Krakowa, niniejszym w powszechności uwiadamia, iż na dniu 13 Lutego r. b. popołudniu o 3 godzinie, mieyskie tak zwane Rogatkówce, na czas od 14 Lutego do ofiarnego Października 1804 więcej niżcemu zaarendowane będzie, a pretio fisci 22,500 ryń. iako terażnieysze arendowne kwantum mając przytym wzgląd potrącenia owych mieięcy, które z terażnieyszego roku już upłynęły, oznacza się. Kondycye tey arendy są następujące:

1) Cena fiskalna na to mieyskie myto Rogatkowe 22,500 ryń. roczniego kwantum, tym sposobem postanawia się, że ow, któren najwyżcey dawcą będzie, arendę otrzyma, i obowiązany zostanie, w tym przypadku gdyby od tey offerowanej kwory odstąpił, i potem powtornie zalicytowanie tego podatku nastąpiło, oprócz utracenia dziesięć procentowego wadium, także rownie wszelki uszczerbek, któryby przez powtórny licytacyą zmniejszenia się arendownego kwantum wypadł i wszelką inną udowodnioną szkodę bez sprzeciwienia się powrocić.

2) Powinien będzie arendator od czystego zysku z zaarendowanego mieyskiego rogatkowego myta, w przypadku gdyby ten zysk mniejszy iak arendowna kwota, okazał się; po wytrąceniu w tym tylko razie dozwołoney administracyney wydatku kwocie, lednę połowę do kasy mieyskiej złożyć, i na ten koniec co do pobierania tego dochodu na mocy exystującej taryfły podług już wprowadzonego sposobu rachunku czynienia. — Rachunek porządną ciągnąć, i takowy złożyć niemniej Krakowskie mu Magistratowi przegładania tych rachunkow iak często tegoż potrzeba będzie dozwołić.

3) Kwantum arendowne w ratach miesięcznych przodkiem na dniu 1 każdego mieięca do Krakowskiej Kasy mieyskiej płacić ma, inaczej bowiem arendator, gdyby zapłata naydalej w dniach 3ch niestąpiła, eksekucyi oczekiwać powinien. Kiedyby zaś złożenie arendownego kwantum, aż do 15 dnia skutecznione nie było. Sekwestracji swey kaucyi i oddalenia tego, w drodze polityczney od arendy spodziewać się ma, nadto—

4) W dniach 14 po nastąpieniu doręczonym kontrakcie, kaucyą dwóch miesięczney arendowney kwocie wyrownywającą w gotowości albo sposobem bankowych papierow, albowiteż fideiussorycznym pewnie złożyć, gdy inaczej przez nie złożenie tey kaucyi do posiadania arendy przypuszczony nie zostanie.

5) Do tey arendy żaden Żyd dopuszczony nie będzie, ani też od arendatora Żyd, do wspólney arendy przypuszczony być nie może.

6) Każden zaarendowawca tego Rogatkowego myta życzący sobie ma się w wadium 2401 ryń. 42 kr. zaopatrzyć, takowe przed zalicytowaniem w Kommissji licytacyney złożyć, które dopiero ten, któren najwyżcey dający pozostanie, do kaucyi wrachować może, inszym zaś licytantom zaraz po ukończoney licytacyi powroczone będzie. Dalsze warunki kontraktowe każdo dziennie w tuteyszym Magistracie przezyrane być mogą. — Wszyscy zatym życzący sobie tey arendy w mieyscu i czasie wyrażonym zaydować się mają,

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 31 Stycznia 1803 roku.

Plinta.

(Przy dżistey Gazece znajduje się drugi dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 5. Lutego 1804.

D O N I E S I E N I A .

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Stanisławowi Pieniżkowi: że PP. Wincenty, Józef i Jozefą de Sygnio, dzieci s.p. Jędrzela Sygnio usąd w tych — o zapłaceniu summy 11928 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym — zażołą na niego podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś sądy te, dla iego niebytności, w C. K. państwach dziedzicznych iemuż P. Stanisławowi Pieniżkowi adwokata tutejszego P. Męcińskiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyswoitym to jest dnia 28 Lutego 1804 roku o godzinie 9 zrana sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniechaniem wynikającą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać musiał.

Józef de Nikorowicz.

Brzozad.

Jan Nep. Vlach.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 23. Listopada 1803.*

Słaupenski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywają tym Edyktem wierzycieli na dobrach zadłużonego Wilhelma Jakobsona, iako to, na miasteczku Jedlińsko z folwarkiem wsi Jedlonki, na wioskach Nowa Wola i Wola Gutowska, na folwarku Gutowie z przyległą wioską Brod na folwarku Zawady z przyległą wioską Praszow ubezpieczonych (zważając, że dobra te w summie 823,279 zł. pol. 5 gr. oszacowane, na dwóch licytacyach to jest dnia 30 Czerwca 1802 i 29 Marca r. b. odbytych żadnego kupca nie miały, wprzod niż trzecia licytacja rozpisana będzie) na dzień 22 Lutego 1804 roku na godzinę 9 zrana końcem dnia w C. K. sądach tutejszych swey deklaracyi, z tym upomnieniem: że wota nieprzytomnych do większości głosow przytomnych policzone będą, na którym dniu naznaczonym deklarować się mają; którzy wierzyciele i iak długo summy swoje przy dobrach mających bydź sprzedanych zostawic? iakich terminow do wyptaczenia licytantowi większością głosow pozwolić? lub iaką mu inną łatwość czynic zechcą, ażeby to, na co się zgodzą między warunkami trzeciej licytacyi około Swietego Jana 1804 roku odbywać się mającey umieczone bydź mogło. W Krakowie dnia 29 Listopada 1803 roku.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

W. Lichocki.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej
W Krakowie dnia 12. Listopada 1803.*

Sternck.

Przez C. K. Juryzdykę kamerálną Kozienicką cyrkulu Radomskiego na Andamencie rezolucyi delegacyney wysokiego C. K. Appellacyy nego Trybunału Krakowskiego pod dnem 25 Października 1802 roku Nr. 494 zapadłej, na proźbę żydowki Teli Fiszlowiczowej i Ruchli Tobiaszowej córki zmarłego Zelmana Fiszlowicza żyda z miansteczka Granicy, wszyscy kredytorowie, którzy do masy tej sukcesyonalney, prawo lub pretensyą jaką mieć sądzą, aby na dniu 22 Marca 1804 o godzinie 9tej zrana do kommissyi w tuteyszey Juryzdykcyi, jako sędzie delegowanym końcem okazania swych pretensy do rzeczoney masy stawili się, i prawa w tej mierze sobie służące przywiedli, gdyż prawa swe niekwidujący lub zgoła niestawiający, na fundamentie §. 631 prawa cywilnego części II. do tego co się z masą pozostanie odesłani będą, ninieyszemi zawiadamiają się.

Dan w Kozienicach dnia 26 Listopada 1803.

Antoni Pikuziński, Justycyaryusz.

C. K. Juryzdykcyą kamerálną Kozienicką cyrkulu Radomskiego z mocy delegacyi jeneralnego konsystorza Krakowskiego pod dnem 29 Marca b. r. Nr. 223 zapadłej, do pertrakcacyi substancyi po zmarłym nieszlachcicu X. Michale Tycz plebanie Goryńskim pozostałej wyznaczona, ninieyszym obwieszczeniem niewiadomym sukcesorom tegoż do publiczney podaie wiadomości, iż po sprzedaniu przez licytacyą wszelkiego majątku tegoż ruchomego sumka 244 zł. ryń. 5 kr. znajduje się.

Napominają się przeto najbliżsi krewni zmarłego X. Tycza, ażeby oświadczenie stosownie do przepisu prawa cywilnego, czyli majątek z dobrodziejstwem prawa i inwentarza, lub bez tegoż dziedziczyć chcą, w przeciągu roku i 6 tygodni tym pewniey w Juryzdykcyi tuteyszey podali, mający także pretensyą do tej masy prawa w tej mierze sobie służące w tymże czasie przywiedli, gdyż inaczej spadek do tego wyznaczonego terminu sądowej administracyi podległy, porządkiem prawem przepisany pertrakowany będzie.

Dan w Kozienicach dnia 12 Października 1803.

Antoni Pikuziński, Justycyaryusz.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodney oznaymiają tym Edyktem Jmć Pa-nu Michałowi Chełkowskiemu, że Pan Wojciech Rogaliński w sprawie zapłacenia summy 7804 zł. pol. 2 gr. i 4 denary z przynależnościami za toż przeciw niemu podał i o pomoc sądu dopraszał się.

Gdy zaś sądy te dla iego niewiadomego mieszkania iemu tuteyszego sądowego adwokata Reynbergera z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postawowały, z którym proces ten podług przepisane go dla Galicyi zachodney prawa rozpoczęty i ukończony zostanie, przeto on ninieyszym Edyktem upomina się ażeby w ciągu 90 dni excypował i wyznaczonemu obrońcy dowody i obrony przestał, albo innego patrona obrat tego sądom tym wymienił, i to z prawa używał co do obrony swej sprawy za nayskuteczniejszą osądzi, gdyby zaś tego nie uczynił i sprawę swoją zaniedbał, szkodę stąd wypaść mogącą sanby sobie przypisać był wiaien.

Dan w Lublinie dnia 19 Października 1803.

Gołafzewski.

Purtscher.

Münch.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodney.
Klimaszewski.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Krakowa dzieciom po ś. p. Annie Teresie Giebardowej wdowie tu w Krakowie dnia 5 Lutego r. 1799 w szpitalu ubogich wdow bez testamentu, a zostawiwszy substancyą w kwocie 1655 ryń. 2 kr. pozostałą zmarłej, pozostałym, a względem ich pomieszkania nie wiadomym to jest Janowi iako też Justynie, Kararzynię i Teresie Jadwidze Gebhardoin ninieyszym Edyktem nakazuje się, ażeby deklaracye swoje czyli dziedzictwo pomienione ich matki z dobrodziejstwem prawa i inwentarza obiać, albo raczej iego z rzec się chcą? w przeciągu 3 lat i 13 tygodni od dzisiejszego dnia rachując, tuteysze-mu magistratowi tym pewniey podali, gdyż inaczej pomienione dziedzictwo po upłynionym terminie Krolewskiemu fiskusowi przysądzone i wydane będzie.

Gollmayer.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa
Dnia 28 Grudnia 1803. roku.
Plinta.

Dnia 15 Februarii 1804 odprawiać się będzie licytacja depr Tempoczowa do probostwa S. Michała w Krakowie należącego na lat 3 od S. J na r. r. poczynając.

Kondycye w urzędzie cyrkularnym Krakowskim od dnia 1go Lutego widzieć można; dzierżawy tej nabyć chcący mają się w terminie wspomnianym w kancelaryi urzędu cyrkularnego Krakowskiego znuadować. Dan w Krakowie d. 13 Januarii 1804.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznajmiają niniejszym Edyktem Ur. K. spr. Szankowskiego, iż Ur. Domicella z Mitkowskich Jana Kryńskiego i Katarzyna z Mitkowskich Jozefa Skolimowskiego małżonki, przeciwko tego i Maryannie z Borkowskich Stankowską w sprawie o dzierżenia części w Poptawach po zmarłym Pawle Woynie pozostałych, żądobę podali i pomocy sądowej popraszali się.

Gdy zaś też Sady dla niewiadomego jego zamieszkania, temu tuteyszego sądowego adwokata w osobie J. na Madon za kuratora z jego szkoda i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też proces rozpoczęty podług przepisane go dla Galicyi zachodniej prawa porządku prowadzony i ukończony zostanie. Napomina się on niniejszym Edyktem, ażeby w 90 dniach do explikacyi się sam stawił, lub oznaczonemu patronowi swe dokumenta przestał, lub innego patrona obrał i tego sądom tuteyszym wymienił, i tych prawa środków używał, które do obrony swej sprawy potrzebnymi być sędzi, gdyby bowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkodę stąd jaką wynikającą sam sobie przypisać będzie widien.

Dan w Lublinie dnia 16 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Partschner.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow szlachec Lubel. Gall. Zachodniej.

Klimaszewski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomiają niniejszym Edyktem Ur. K. Xtażat Stanisława, Karola, Jozefa, Janusia, Franciszka i Mateusza Jabtonowskich braci, iż Ur. Wiktorja i Walenty Międzyńskie małżonkowie, w sprawie zapłacenia summy 2500 zł. pol. do sądow tuteyszych żądobę na nich podali, i sądowej pomocy dopraszali się.

Gdy zaś też sądy dla nieznanego ich zamieszkania, im tuteyszego sądowego adwokata Ratyńskiego, za kuratora z ich szkoda i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też sprawa zaczęta podług przepisane go dla Galicyi zachodniej Prawa prowadzona i ukończona zostanie. Oni przeto napominają się ażeby w przeciagu 90 dni do explikacyi się stawili, lub oznaczonemu patronowi dokumenta swe przestali, lub sobie innego patrona obrali i sądowi wymienili, i to podług prawa czynili, co do obrony swej sprawy użytecznem być sędzą; gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę szkodę sobie stąd jaką wynikającą samą przypisać będą winni. Dan w Lublinie dnia 8 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Gruscecki.

Bubna.

Z Rady C. K. Sądow Szla. Lubel. Galicy Zachodniej.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiają niniejszym Edyktem Ur. Piotra Borzęckiego, Floryana, Sebestyana, Ignacego i Tadeusza Dembickich, Jana, Xawerego i Kazimierza Łaszczyńskich, iż Ur. Maryanna z Borzęckich Potocka, w sprawie o zapłacenie summy 72180 zł. pol. 2 gr. wraz z prowizją od 27 Kwietnia 1781 roku po 5 od 100 rachować się mającą, przeciwko nim do sądow tuteyszych żądobę podała, i pomocy sądowej dopraszała się.

Gdy zaś też Sady dla ich niewiadomego zamieszkania, imże tuteyszego sądowego adwokata za obrońcę z ich szkoda i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, oni więc niniejszym Edyktem napominają się, aby w przeciagu 90 dni do odpowiedzi się stawili, i ustanowionem dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali i tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użyli krokow, które się do obrony swej sprawy użytecznemi być sędzą; gdyby bowiem tego nieuczynili i

swą zaniadbał sprawę, samiby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 16 Listopada 1803. roku.

Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich.

Klimaszewski.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie wszystkim, którym na tem zależy niniejszem ogłoszeniem czyni się wiadomo, iż na żądanie Maryanny z Chrzanowskich 1go Młyński, 2go Słubu, terazniejszey Rzewuski jako Matki i opiekunki małoletnich po ś. p. Alexym Młyński i pozostałych dzieci, tudzież Karola Sosnowskiego współopiekuna, dla zaspokoienia wygraney przeciwko Walentemu Proszewskiemu summy 967 czer. zł. 11 zł. pol., rzeczy kosztowne dopiero rzeczonogo Walentego Proszewskiego zastawne, w depozycie tutejszym znajdujące się, iako to: Dya nent ztorz obrączką obwiedzioną, tak nazwany Soliter, za 300 czer. zł.; Kulczyki dyamentowe za 260 czer. zł.; Bransoletki dyamentami osadzone za 150 czer. zł.; nakoniec zegarek z lancuszkami dyamentami przyozdobionym za 200 czer. zł. oszacowane, w tutejszych C. K. Sądach Szlacheckich Lubelskich na dniu 29 Lutego 1804 o godzinie 9 zrana przez publiczną Licytacją więcej dającemu za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. Na który to termin wszyscy, którzy te rzeczy kupić pragną, niniejszym zapraszają się.

Dan w Lublinie dnia 21 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachd.

Klimaszewski.

Niniejszemi powszechnie ogłasza się, iż w drodze konkursu przez licytacją publiczną na sprzedanie domu murowanego sub Nro. 73 leżącego po zmarłym kassyerze miejskim Jakobie Kotarskim pozostałego, tudzież folwarku razem do tego należącym onym gruntem na 452 zagony rozległym, i 8 morgow 300 □ siąg przyległym sosnowym laskiem sądownie zezwolono; i na ten koniec termin pierwszy do licytacji dnia 20 Syczynia, drugi 20 Lutego, i trzeci 20 Marca 1804 roku, z tym dokładem ustanowiony jest, iż toż domostwo, które na 3340 ryń. 50 kr oszacowane, z osobną, lub też razem z gruntami, których szacunek na 3360 ryń. wykazany podług mnogości licytantow licytowane będzie.

Wszyscy więc chcą mający nabycia tych rzeczywiistości, niniejszym na terminy wyżej pomienione do tutejszey magistratualney kancelaryi, gdzie się także o kondycyie sprzedarzy dowiedziec można zapraszają się; aby ztęmi każdy zawsze zrana o 9 godzinie stanąc nieomieszkał. Signat. Kenty dnia 1 Decembra 1803.

Kłodzki, zast. bur. synd.

Zuberski, radny.

Per Cæs. Reg. Forum Nob. Cra. Gall. Occident. Omnes & singuli Creditores & Legatarii, qui se jus aliquod ad massam post olim Christophorum Reklewski die 29 Martii 1773 steriliter demortuum in summa 10,967 frb. 19 xr. per Dominum Joannem de Dukla Matachowski olim Feliciane de Jarnuszowice Reklewska Consortis Christophori Reklewski heredem emundando bona Obreeczna ad depositum Judiciale comportata consistentem (que apud Dominum Stanislaum Comitem Matachowski in quant. 10,075 frb. elocata habetur) habere existimant, medio presentis Edicti citantur, ut usq. ad ultimum Decembris anni futuri 1804 jura sua ad prefatam massam eo certius insinuent, & deducant, quo secus eo parentibus Creditoribus & Legatariis pro rata satisfiet non comparentes autem ad id quod remanebit relegabuntur.

Jan vero omnes & singuli prefati Christophori Reklewski successores convocantur, ut ad remanens nefors residuum ex prefata 10,967 frb. 19 xr. summa post pacificatos Creditores & Legatarios quantum usq. ad ultimum Augusti 1806 anni sese insinuent, juraq. sua deducant, quia secus id, quod nefors remanebit judicialiter zeusq. administrabitur donec pro derelicto delatari poterit. Cracoviae 11 Maji 1803.

Ex Cons. C. R. Fori Nob. Cra. Gal. Occid.

Podaje się niniejszym każdemu do wiadomości, iż d. 6 miesiąca Marca b. r. w C. K. Zachełciu Galicyjskiej dobr kameralnych Administracyi w Krakowie na ulicy S. Jana, 24

Pierwszym pięttrze w Kasprowskim donie pod Nr. 486 pod czas zwyczajnych godzin, zrana od 9 do 12 godziny, a gdyby ten czas do tego niewystarczył, także po południu od 3 do 6 godziny.

7 Centnarow, 46 funtow Lwowskiej wagi przedniej, tak zwaney hiszpańskiej wełny, rudzież

31 Cent. 40 funtow bardzo przedniej;

51 Cent. 52 funtow średnio przedniej;

106 Cent. 36 funtow ordynaryjney; i

11 Cent. 6 funtow wełny z iagniat, razem 207 centnarow 81 funtow hurtem lub po

części, jako pierwszy lub drugi sposób większą wartość okaże, przez licytacją najwyżcey dającemu za natychmiast nastąpie mającą w gotowiznie zapłatę przedawane będą.

Cena fiskalna jest takowa: za 1 kamień, to jest, za 32 polskich funtow tak zwaney

Lwowskiej wagi przedniej hiszpańskiej wełny 40 ryń. — bardzo przedniej 35 ryń. 15 kr. — średnio przedniej i z iagniat 23 ryń. — a ordynaryjney 17 ryń. 52 kr.

W Krakowie dnia 4 Stycznia 1804 roku.

Z C. K. Zachodnio Galicyjskiej Dobr kameralnych Administracyi.
de Saydella, sekretarz.

Na dniu 15 Februarii 1804 i po sobie następujących dniach odprawiać się będą w Urzędzie cyrkularnym Krakowskim następujące Licytacye.

1. Wsi Bronowice małe do Probstwa Panny Maryi w Krakowie należące z częścią w Rząska i dzieflęcia chłopską bronowską na rok jeden od S. Jana 1804 poczynając.
2. Plebania w Proszowicach na rok jeden.
3. Plebania w Stomnikach na rok jeden.
4. Scholasterya w Szakmiezu na lat trzy.

Zyczących sobie tych arend mają się w wyznaczonym terminie w kancelaryi urzędu cyrkularnego znajdować i mogą w ręście od dnia 15 Januarii kondycye licytacyi i pretia fisci w kancelaryi cyrkularney weyrzec.

Dnia 1go Marca t. r. odprawiać się będzie w Urzędzie cyrkularnym Krakowskim licytacya liwerunku Stomy nierzwianey dla woyska w Cyrkule Krakowskim stojącego na rok jeden pretio fisci będzie targowa stoma, rocznie zaś potrzeba koto 2000 centnarow. Resztę kondycyy w kancelaryi cyrkularney dowiedziec się można. W Krakowie d. 15 gbra 1803.

Poniewasz onegdaysza pod dniem 18 Października p. r. odprawiona licytacya pańskiej Austeryi Promnickiey swojego skutku niezyskała, dla tego do trzechletniej arendy, to jest od 1go Maja 1804 aż do ostatniego Kwietnia 1807 podaje się, dzień 20 Lutego r. b. do tey licytacyi wyznacza się.

Zyczący sobie tey arendy, niech na wyznaczonym dniu, o godzinie 9 zrana w kancelaryi promnickiey zaopatrzoney zwyczajnym wadiun, bez którego do licytacyi nikt przypuszczony nie będzie, znajdować się zechcą.

Przetium fisci tey Austeryi z wolną propinacją wodki jest: . 391 ryń. 30 kr.

Kondycye do tey arendy przepisane można tutaj w kancelaryi promnickiey doyśdz.

W Promniku dnia 3go Stycznia 1804 roku.

Jozef Widmann, dozorca.

C. K sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem P. Helenie Apollonii z Massalskich pierwszego małżeństwa de Ligne powrotnego Potocki: że Krolewski Fiskus imieniem skarbu najwyższego u sądow tych — o zapłaceniu summy 2829 ryń. 39 kr. — żalobę na nią podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie P. obżalowana zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże adwokata tuteyszego P. Telesfora Billewicza z icy szkoda i zey kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w terminie 90 dni ożeceny wyznaczonym sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te następcy wyznaczonemu wozecnie przestęła, albo nakoniec innego, sobie patrona obręła,

tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa użyła, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Józef de Nikorowicz

Karol de Reinheim.

Jan Nep. Vlach.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi zachodniej.

W Krakowie dnia 15 Grudnia 1803.

Slaupeński.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że stosownie do rezolucyi C. K. Appellacyi Trybunału dnia 20 Lipca r. b. zapadłej dobra Przeginia do masy krydalney Józefa Ctwaliboga należące w cenie fiskalney podług detaxacyi na summe 29.857 ryh. 47½ kr. udeterminowaney, pod następującemi warunkami sprzedane będą, jako to:

1mo Zeby licytujący dzieląją część ceny fiskalney wyżej udeterminowaney jako wadyum czyli rękojmią do depozytu sądowego złożyć.

2do Wolno będzie kupującemu, jeżeli dostateczne okaże bezpieczeństwo, summę szacunkową, aż do nastąpić mającey wierzytelow klasyfikacyi, za opłacaniem prowizyi przysobie zatrzymać.

3tio Obowiązany będzie kupujący wrok po uczynioney klasyfikacyi, tak żeby termin wypłacenia na dzień 24 Czerwca wypadł, summę ofiarowaną złożyć.

4to Wolno jest kupującemu umowieć się z wierzytelami względem zostawienia przy dobrach swych summę na tychże dobrach nianych.

5to Jeżeli który z wierzytelow ma się te dobra dla siebie będzie chciał licytować, a summa jego czyśley pretensyi wadyum, jakiego prawo wymaga, w uwoynasob przentnie, ten do złożenia innego osobnego wadyum nie jest obowiązany.

6to Wierzytelowi hypoteką opatrzonemu, jeżeli te dobra kupi, wolno jest rachować sobie należącą mu się prowizyą, i tę z wyplaconey bydź mającey summy szacunkowey potrącić sobie.

Wszyscy zatem, którzy dobra rzeczone pod tem warunkami kupić sobie życzą, wzywają się na dzień 7 Marca 1804 roku na godzinę 9 z rana z tym dodatkiem: że wolno im jest akt sądowey detaxacyi dóbr rzeczonych w rejestraturze sądowey przezyrzyc lub przez kopią wyjąć sobie. W Krakowie dnia 26 Listopada 1803.

Józef de Nikorowicz.

Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.

Sierneck.

C. K. sąd prowincjonalny szlachecki Lubelski Galicyi zachodniej, wszystkich komu w tym wiedzie nalezy niniejszym Edyktem obwieszcza, ponieważ sąd niniejszy na podanie zbiegu wierzytelow, do wszystkich dóbr ruchomych, i nie ruchomych Pana Tadeusza Sobolowskiego w Galicyi zachodniej znajdujących się rezwolit. Przeto każdy któryby do zafestnienia naprzeciw rzeczonemu dopiero dłużnikowi sprawiedliwey jakiey pretensyi sądził mieć prawo, powołuje się, ażeby aż do dnia 16 Kwietnia r. r. 1804 z swoją pretensyą w sposobie formalney żałoby przeciw P. adwokatowi Madan jako zastępcy konkursowey masy do tutejszych sądow szlacheckich podał, i w niej nietylko rzetelnie swey pretensyi, ale też prawomocą którego w tej lub owey klasie umieszczonym bydź pragnie okazał. Po uplybieniu wspomionego dnia uikt więcej słuchanym nie będzie, ci zaś którzy swych pretensyi aż do czasu owego niepodali, co się tyczy wszystkiego majątku w Galicyi zachodniej znajdującego się na początek wspomionego dłużnika bez wyjęcia, i na ow czas odsądzeni będą, chociażby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne jakie dobro z tej masy domagali się, lub chociażby ich pretensya na nieruchomych jakich dobrach zadłużonego zapisana była tak dalece, że takowi wierzytele, gdyby co do masy wienni byli, tenże dług niemo prawa kompensacyi własności, lub zastawu, któreby im służyło zapłacić będą powtani. — Nareszcie wszystkich wierzytelow zapadłego w krydę pomienionego dłużnika niniejszem

Obwieszczenie, iż do obrania administratora majątku i depozytaryusza wierzycielów komisyjny na dzień 19 Kwietnia 1804 wyznaczona jest, w którym dniu o godzinie 9 przed południem w miesiacu tureyskiego sądu stawic się podług przepisu §. 86 ustawy sądowej zachować się mają.

Dan w Lublinie dnia 14 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Münch.

Domasławski.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich.

Klimaszewski.

Z strony C. K. dyrekcji kameralnych dóbr Niepołomskiej położone w Tarnowskim cyrkułe Pilźnieńskie starostwo, składające się z przedmieścia Pilźnieńskiego Daleczowska zwane, tudzież Atinencyą Dzwonowa, na dniu 22 Lutego następującego 1804 roku na trzy po sobie następujące lata, to jest od 1go Lipca 1814 do ostatniego Czerwca 1817 roku w Tarnowskiej C. K. cyrkularney kancelaryi, najwięcej ofiarującemu zaarendowane zoffianie.

Za fiskalną czyli pierwszą wywołania cenę terażniejszą roczna arendowna rata 6322 zł. ryń. za wadium zaś 10 procenta to jest 632 zł. ryń. 12 kr. wyznacza się.

Każdy z Jmć PP. konkurentów powinien przy licytacyyney komisyjny wyznaczone wadium w gotowiznie złożyć, które najwięcej ofiarującemu dopiero po złożeniu zdatney i aprobowanej kaucyi, wydane, innym zaś Jmć PP. licytantom zaraz po skonczoney licytacyi powrocone zostanie.

Arendowny possessor obowiązany będzie półroczną ratę na dniu odebrania starostwa, w gotowiznie złożyć, także spodziewać się ma, iż jeżeliby w ciągu tej trzyletniey arendowney possessyi odmiana iaka z temi dobrami nastąpiła, Jmć PP. arendowny possessor podług okoliczności tej po upłynionym pierwszym roku bez żadney pretensyi formowania z arendowney possessyi odstąpić ma.

Kontraktu i arendy kondycye zostaną z gromadzonym Jmć PP. konkurentów na dniu licytacyi przed samym zaczęciem teyże w krajowym ięzyku dokładnie przeczytane, które także codziennie w registraturze C. K. dyrekcji Niepołomskiej do przyzřene są wolne.

Przez C. K. Dyrekcji Niepołomskiej dnia 20 Grudnia 1803.

Krommer.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney oznymują tym Edyktem JPanu Marcinowi Grochowickiemu, że Sulamisa z G ochowskiich Godlewski w sprawie o zaprzysiężenie substancyi po niekdy Antrzeiu i Elzbiocie Grochowickich małżonkach pozostatey zażobę przeciw niemu podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszata się

Gdy zaś Sądy te dla iego niewiadomego mieszkania, iemu tuteyszego sądowego adwokata Fiederowicza z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług przepisunego dla Galicyi Zachodney prawa rozpoczęty i ukończony zostante, przeto on niniejszym Edyktem, upomina się iż-by w ciągu 90 dni excypował i wyznaczonemu obroney swe dowoży i obrony przestał, alho innego obrońcę obrał, tego Sądem tym wymienił, i tych srozkow do obrony swey używał, która za najskuteczniejszysze osądzi, gdyż i inaczey wszelką niedogodność z prawa wynikającą sumby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 19 Października 1803.

Gołaszewski.

Purtscher.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlach: Lubel: Galicyi Zachodney

Klimaszewski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodney oznymują tym Edyktem Ur. Janowi Meyserowi, że UUr. Wojciech i Tekla Dmiński małżonkowie w sprawie dopuszczenia excukcyi na satysfakcyę summy 9167 zł. pol. 20 gro. i 86,000 z. p. wżosło zażobę przeciw niemu podali i o pomoc sądu dopraszali się.

Gdy zaś Sądy te dla niewiadomego m. oysza iego mieszkania, iemu tuteyszego sądowego adwokata Jozafa Fiederowicza za obrońcę z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług przepisanych dla Galicyi Zachodney praw

rozpoczęły, i ukończony zostanie, przeto on niniejszym Edyktem upomina się żeby na dzień 13 Lutego 1804 roku albo sam się stawił, i wyznaczonemu zastępcy obrony jeżeli ma jakie przestąpienie, albo innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i to z prawa używał, co do obrony swej Sprawy za najszybszą osądzi, gdyby tego nieuczynił, i sprawy swej zaniedbał szkodę stąd wypaść mogącą, samby sobie przypisać był winnie. Działo się w Lublinie dnia 8 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Adamowi Kromno Pietrowskiemu: że Pani Elżbieta z Wolki i Janiewskich Kozycka sierota po zmarłym Michale Kozyckim pozostałych Matka i opiekunka u sądów tych — o zapłaceniu summy 1396. zł. pol. 28 gro. z prowizją i kosztem prawnym — żądać na niego podała, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś sądy te nie miały wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, oznajmia Panu Adamowi Pietrowskiemu adwokatowi tutejszego P. Billewicza, z jego szkodą i tego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przywołanym, to jest w przeciągu 30 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestąpił, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawnych używał, które do swej obrony za najszybszą osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. Praw, przypisać był winnie.

Józef de Nikorowicz.

Jan Nepomucen Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 23. Grudnia 1803 roku.
Slaupenski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem Panom Xaweremu i Janowi Bratkowskim braciom: że Pani Magdalena z Bukowskich Paprocka wdziżka i Helena i Anna Bratkowska u Sądów tych — o nakazanie dotychczas Dobr Lipnika w celu wymierzenia posugow — żądać na nich podały, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosiły.

Gdy zaś sądy te nie miały wiadomości, gdzie oni znajdują się, oznajmia Panom Bratkowskim adwokatowi tutejszego P. Lewickiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przywołanym to jest: dnia 24 Marca roku przyszłego sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestąpiłi albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymieniłi i podług przepisu tych środków prawnych używali, które do swej obrony za najszybszą osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 20 Grudnia 1803.
Slaupenski.